

Sygn. akt II CSK 567/19

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa E. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.
przeciwko "E. " Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
w B.

o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 maja 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 11 lipca 2019 r., sygn. akt I AGa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Ta regulacja przesądza, że orzeczenie w przedmiocie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zapada tylko po uprzednim dokonaniu oceny przyczyn określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., gdyż tylko one i ich uzasadnienie mogą być przedmiotem tzw. „przedsądu” i decydują o jego wyniku. Jednocześnie przypomnieć należy, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i jego rolą nie jest korygowanie

ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wskazując, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona wobec mającego istotny wpływ na wynik sprawy naruszenia przez Sąd Apelacyjny przepisów postępowania to jest art. 381 k.p.c. oraz art. 217 § 1 i § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., art. 382 k.p.c., art. 383 k.p.c., art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz prawa materialnego to jest art. 483 § 1 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej w sposób pewny i niewątpliwy bez potrzeby głębszej analizy jurydycznej błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15).

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej nie pozwala przyjąć, by była ona - w powyższym rozumieniu - oczywiście uzasadniona. Skarżący nie wykazał, że Sąd drugiej instancji dopuścił się oczywistego naruszenia prawa w powyższym rozumieniu i w konsekwencji wydał wyrok oczywiście wadliwy. Zwraca przy tym uwagę, że treść skargi kasacyjnej uniemożliwia rozdzielenie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Tak wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁴ § 2 k.p.c.) jak i podstawy kasacyjne (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.), każde z nich - jako samodzielne, o odrębnej funkcji, elementy

skargi kasacyjnej - wymaga uzasadnienia i jakkolwiek zarzuty obu mogą się pokrywać, nic nie zwalnia skarżącego od rozdzielnego sporządzenia uzasadnień. Podkreślić też trzeba, że Sąd Najwyższy w badanej sprawie wypowiedział się już dwukrotnie i każdorazowo z wypowiedzi tych wynikało, iż skarżący zaniedbał swej powinności procesowej dostarczania sądowi dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodził korzystne dla siebie skutki prawne (art. 232 k.p.c.), a w każdym razie zaniedbał dokonania tego w czasie właściwym, wynikającym z przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Powołanie się obecnie na naruszenie przez sąd wymienionych we wniosku przepisów procesowych, co ma uzasadniać twierdzenie o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej pomija, że również w toku ponownego rozpoznawania sprawy przez Sąd Apelacyjny doszło do zgłoszenia przez skarżącego dowodów, które sąd władny był pominąć jak spóźnione, a wydane w sprawie rozstrzygnięcie musiało mieć za podstawę te tylko dowody, które zostały sądowi zaofiarowane przez powoda w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji.

Z uwagi na powyższe, należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.